

Ramadhan Tidslinie

Bismillahir Rahmanir Raheem

Første åbenbaring: den mest betydningsfulde begivenhed der fandt sted under Ramadhan er åbenbaringen af Qur'anen til Profeten Muhammad ﷺ. Profeten Muhammad ﷺ var i grotten ved Hira-bjerget, da Englen Jibreel (Gabriel) kom til ham med de første fem *Ayaat* fra Surat al-'Alaq. Allah ﷻ siger:

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ﴾

"Ramadhan måneden er den måned, hvori Qur'anen blev nedsendt, som en vejledning med klare tegn for denne vejledning, og sondringen (imellem ret og slet)." [MOQ al-Baqarah 2:185]

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾

"Vi nedsendte den (Qur'anen) visselig i Styrkens nat." [MOQ al-Qadr 97:1]

1. E.H. (Efter Hijrah). I det første år efter *Hijrah*, sendte Profeten ﷺ Hamza bin 'abdu Muttalib ؓ med 30 muslimske ryttere til *Saif al-Babr*, med en særskilt opgave, som var at opsnappe en karavane, der tilhørte Quraish. Det var en karavane med 300 personer, hvoriblandt var Abu Jahl bin Hisham. De to parter mødte hinanden og stillede sig op i forberedelse til kamp. Majdi bin 'Amr, der havde et godt forhold til begge sider, var der, og formåede at forhindre et forestående sammenstød.

2. E.H. I det andet år efter Hijrah, så drog Allahs Sendebud ﷺ ud den 8. dag i Ramadhan, med 305 af sine Ledsagere (*Sahabah*) siddende på 70 kameler. Profeten ﷺ og hans Ledsagere ؓ drog ud for at opsnappe en karavane med deres egne ting der var blevet efterladt i Makkah. Den blev anført af Abu Sufyan og indeholdt en værdi af 60.000 dinarer. De blev mødt af en veludstyret hær fra de noble af Quraish, der var fast besluttet på at udsukke Islams lys. Så avancerede de to sider, og nærmere sig hinanden ved Badr, fredag morgen på den 17. Ramadhan. Selvom de var talmæssigt underlegne tre til en, og virkede svage og uerfarne, forsvarede muslimerne deres erkendelse (*Iman*), med en brændende lyst til at beskytte Profeten ﷺ, og møde deres Herre via martyrium. Og Allah ﷻ gav dem en afgørende sejr ved Badr denne dag i Ramadhan, der aldrig ville blive glemt.

6 E.H. I 6 E.H. blev Zayd bin Haritha sendt til *Wadi al-Qura* som anfører af en deling, for at konfrontere en kvinde, ved navn Fatimah bint Rabi'ah, som var dronning af området. Fatimah havde førhen angrebet en karavane anført af Zayd, og havde haft succes med at plyndre dens rigdomme. Hun var kendt for at være den mest beskyttede kvinde i Arabien, fordi hun havde halvtreds sværd, der tilhørte hendes nærmeste slægtninge, hængende i sit hjem. Fatimah var ligeledes berygtet for at vise åbent fjendskab mod Islam. Hun blev dræbt i en kamp imod disse muslimer i Ramadhan måned.

8 E.H. I Ramadhan 8 E.H. var Hudaibiya traktaten blevet brudt og de muslimske hære havde angrebet den byzantinske hær i nord. Muhammad ﷺ følte et behov for at give Kufr et fatalt slag i den arabiske halvø, og erobre byen Makkah. Nu var det tid til at rense Ka'baen for nøgenhed og vederstyggelighed. Så Profeten ﷺ drog ud med en hær, der havde flere væbnede mænd end Madinah nogensinde havde set. Folk fyldte hærens rækker efterhånden som den nærmede sig Makkah. De Troendes beslutsomhed var så overvældende at byen Makkah blev erobret uden kamp, den 20. Ramadhan.

Dette var en af de allervigtigste datoer i islamisk historie, fordi Islam derefter blev dybt rodfæstet i den arabiske halvø. I løbet af samme måned og år, efter at smadret Makkahs idoler, blev gesandter udsendt til polyteismens centre, og al-Lat, Manat og Suwa, nogle af Arabiens største idoler, blev ligeledes smadret.

Sådan var Ramadhan måneden på Profetens ﷺ tid. Dette var en tid med rensning, påbydet af det rette og forbydet mod det slette og stræbe hårdt for Allahs skyld med ens liv og ejendom. Efter Profetens ﷺ død, så fortsatte muslimerne denne tradition under Khilafah. Og Ramadhan fortsatte med at være en tid med store prøvelser, og afgørende begivenheder.

92 E.H. Tooghalvfems år efter *hijrah* havde Islam spredt sig over Nordafrika, Iran, Afghanistan, Yemen og Syrien. Spanien var underlagt det tyranniske styre fra Kong Roderic af Visigotherne. Roderic havde tvunget sine seks millioner trælle og forfulgte jøder til at søge hjælp fra Nordafrikas muslimer. Nordafrikas guvernør, Musa bin Husair, besvarede dette ved at sende sin modige general, Tariq bin Ziyad, som anfører for 12.000 tropper. I Ramadhan samme år blev de konfronteret af en kombineret visigothisk hær, bestående af 90.000 kristne anført af Roderic selv, som sad på en trone af hvidsølv og ædelstene, trukket af hvide mulddyr. Efter at have brændt sine skibe motiverede Tariq muslimerne, ved at advare dem at paradiset lå foran dem, og at nederlaget og havet lå bag dem. De brød ud med stor entusiasme, og Allah ﷻ viste en tydelig sejr over de vantro styrker. For Roderic og hans styrker blev ikke kun udslettet, men Tariq og Musa fik også succes med at befri hele Spanien, Sicilien og dele af Frankrig. Dette var begyndelsen på den gyldne tid i al-Andalus, hvor muslimer regerede i over 700 år.

658 E.H. I det syvende århundrede E.H. strømmede mongolerne indover Asien og ødelagde alt hvad der lå på deres vej. Genghis Khan kaldte sig selv for, ”Guds plage, som var sendt for at straffe menneskeheden for deres synder”. I 617 E.H., blev Samarkand, Ray og Hamdan underlagt sværdet, og dette gjorde, at mere end 700.000 mennesker blev dræbt eller taget til fange. I 656 E.H. fortsatte Hulagu, barnebarn til Genghis Khan, ødelæggelsen. Også Baghdad, hovedstaden i den muslimske verden, blev plyndret. Nogle vurderinger viser at omkring 1.8 millioner muslimer blev dræbt i dette overvældende blodbad. De kristne blev bedt om at spise svinekød og drikke vin offentligt mens de overlevende muslimer blev tvunget til at deltage i drukkampe. Vin blev kastet i moskéerne og *Adhan* (kald til bøn) var ikke tilladt. I kølvandet på sådan en katastrofe der truede hele den muslimske verden så frembragte Allah ﷻ Saifuddin Qutuz fra Egyptens mamlukker, som forenede den muslimske hær, og mødte mongolerne ved Ain Jalut fredag 25. Ramadhan 658 E.H. (6. september 1260 e.kr.). Qutuz bad sin hær vente, indtil de havde afsluttet fredagsbønnen (*salat ul-jumu'ah*): ”Bekæmp dem ikke før det er solnedgang, og skyggerne viser sig og vinden suser, og forkynderne og folk begynder at bønfalde Allah for os i deres bønner” og derefter begyndte kampen. Jullanar, konen til Qutuz blev dræbt under kamp. Han ilede til hende, mens han sagde, ”Åh min elskede”. Under sit sidste åndedræt sagde hun, ”Sig ikke det og tag dig mere af Islam.” Hendes sjæl forlod hendes krop, efter at hun havde fortalt sin mand, at Jihad for Allahs ﷻ skyld og Islam, er mere vigtigt end kærlighed og personlige relationer. Qutuz rejste sig og sagde, ”Islamah...Islamah”. Hele hæren gentog dette ord efter ham indtil de opnåede deres sejr. Skønt de var under et stort pres, så knuste de den mongolske hær med Allahs ﷻ hjælp, listig strategi og uforfærdet modighed, og reverserede denne flodbølge af skræk. Muslimerne begyndte øjeblikkeligt at jage mongolerne, og Qutuz indtog Damaskus fem dage efter kampen ved Ain Jalut. Jagten fortsatte så til byen Halab, og da mongolerne mærkede at muslimerne nærmede sig, så efterlod de deres muslimske fanger. Og muslimerne var istand til at generobre *Bilad al-Sham* fra tartarerne og mongolerne, indenfor en måned.

682 E.H. I året 682 E.H. (Ramadhan, 4. juli 1187 e.kr.), så kæmpede Salah ud-Din al-Ayyubi (må Allah være tilfreds med ham) og Khilafahs muslimske mujahideen, en af de vigtigste kampe i Islams historie. På denne dag, på en enkelt dag, så formåede muslimerne stort set at jage alle lokale kristne der var istand til at forsvare korsfarenes etablering i Nærøsten, på flugt. Uden at møde modstand, tog Salah ud-Din sig tid til at nå frem til byen Jerusalem den 9. oktober, 1187 e.kr., en fredag, og den hellige by blev rensat.

Dette var Ramadhans ånd, som gjorde vores retskafne forfædre istand til at møde de tilsyneladende umulige udfordringer. Det var en tid med intens aktivitet, hvor tiden blev brugt i sadlen, og natten i bøn, mens man påkaldte Allah ﷻ efter Hans ﷻ barmhjertighed og tilgivelse. Idag står den muslimske verden overfor splid, kolonialisering, udsprede korrupsion og økonomisk nød. Vi har sandelig brug for Khilafah så vi som troende kan gå i fodsporene på vores elskede Profet ﷺ, og de strålende Sahabah, Tariq bin Ziyad, Qutuz, Salah ud-Din, og Islams utallige helte. Så ville vi sandelig være blandt de troende, som ikke er bange for truslerne fra Kuffar, men venlige og ydmyg indbyrdes.

Må Allah ﷻ gøre os til en generation af muslimer, som bærer Islam til alle hjørner af kloden, og må Han ﷻ give os styrken til at påtage os alle bestræbelser, i vores søgen efter Hans ﷻ tilfredshed. Ameen.